

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 218/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, Čajakova 5, Košice, proti postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 1/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 1/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Žiada, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznal jej primerané finančné zadostučinenie v sume 5 000 eur a náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že k porušeniu práv označených v bode 1 tohto uznesenia dochádza postupom krajského súdu (ako prvoinštančného súdu) v napadnutom konaní, ktorého predmetom je rozhodovanie o žalobe o sťažovateľky na povolenie obnovy právoplatne skončeného konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 10 Cb 9526/1992.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti popisuje priebeh napadnutého konania, ktoré sa začalo 14. júla 2016 doručením žaloby krajskému súdu. Uznesením č. k. 9 Cb 1/2016 z 21. decembra 2018 krajský súd zamietol jej návrh na zmenu na strane žalobcu, napadnuté konanie zastavil a rozhodol o trovách konania. Na základe odvolania sťažovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením č. k. 5 Obo 5/2019 z 22. októbra 2019 zrušil predmetné uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Sťažovateľka tvrdí, že od vrátenia veci najvyšším súdom, t. j. od 6. novembra 2019, je krajský súd absolútne nečinný, hoci vec nie je po faktickej a právnej stránke zložitá, správanie sťažovateľky žiadnym spôsobom neprispelo k dĺžke napadnutého konania, ktoré dosiaľ trvá približne sedem rokov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy:

4. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní dochádza podľa sťažovateľky nečinnosťou krajského súdu, ktorý dosiaľ právoplatne nerozhodol o jej žalobe o povolenie obnovy konania, v dôsledku čoho sa počas neprimerane dlhej doby nachádza v stave právnej neistoty.

5. Bez potreby detailnejšieho vysporiadania sa s námietkami sťažovateľky ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru týkajúcu sa rozhodovania o ústavných sťažnostiach sťažovateľov namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní o návrhu (žalobe) na povolenie obnovy konania. Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane judikoval, že v konaní o návrhu (podľa právnej úpravy Civilného sporového poriadku o žalobe, pozn.) na obnovu konania, v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože v tomto konaní nie je v hre odstránenie stavu právnej neistoty právoplatným rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, predstavuje tak prekážku veci rozhodnutej a túto nemožno prerokovať znova. K porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy by tak mohlo dôjsť až v štádiu konania po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy (pozri napr. IV. ÚS 88/2010, I. ÚS 49/2012, I. ÚS 750/2013, I. ÚS 444/2014, II. ÚS 667/2017, IV. ÚS 289/2018, II. ÚS 309/2020, IV. ÚS 289/2020, I. ÚS 459/2020).

6. Z uvedenej judikatúry a z nej vyplývajúceho záveru o aplikovateľnosti čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vychádzal ústavný súd aj v prejednávanej prípad, keďže namietané konanie je konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku – o žalobe sťažovateľky na povolenie obnovy konania podľa § 397 a nasl. Civilného sporového poriadku, o ktorej krajský súd po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom dosiaľ právoplatne nerozhodol. Namietané konanie teda nepredstavuje fázu po právoplatnom povolení

obnovy konania, v ktorom by bolo možné o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uvažovať.

7. Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K namietanému porušeniu práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

8. Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd uvádza, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pod ochranu čl. 6 ods. 1 dohovoru nespadá konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch, za ktoré treba bezpochyby považovať aj obnovu konania (IV. ÚS 382/09, I. ÚS 5/02, rozsudok ESLP vo veci A. B. proti Slovenskej republike zo 4. 3. 2003, sťažnosť č. 41784/98 a v ňom odkaz na ďalšiu judikatúru, rozsudok ESLP vo veci Fischer proti Rakúsku zo 6. 5. 2003, sťažnosť č. 27569/02 a odkazy v tomto rozhodnutí). Rozhodovanie o povolení obnovy konania alebo o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania priamo nesúvisí s rozhodovaním o právach a záväzkoch občianskoprávneho charakteru alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti adresátom práv podľa tohto ustanovenia dohovoru. Článok 6 ods. 1 dohovoru totiž neobsahuje právo na revíziu súdneho konania [pozri aj SVÁK, J. *Ochrana ľudských práv z pohľadu judikatúry a doktríny štrasburských orgánov ochrany práva*. Žilina : Poradca podnikateľa, 2003. s. 370 – 371, ktorý v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie vo veci Callaghan proti Spojenému kráľovstvu z 9. 5. 1985, Décisions et rapports, č. 60 (IV. ÚS 403/09)].

9. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2022

Miloš Mad'ar
predseda senátu